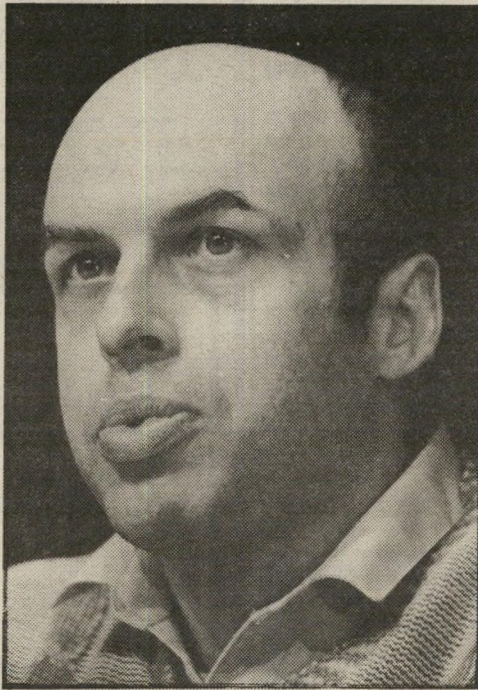

נתן שצ'רנסקי הפך סמל לאומי מיקצועי ריק מתוכן. מה רוצים ממנו?

עיזבו את

שצ'רנסקי!

נתן שצ'רנסקי
שיחאקלם בארץ

המומחה הגדול, ענה שהוא אינו צופה שם שינויים משמעותיים.

יש להציל את היהודים בכרית-המועצות בכל ררך אפשרית, המליץ שצ'רנסקי. אך יחד עם זאת דרש את הפסקת

כל פעם, כשמעוניינים לתקוף איש-מערך הממלא תפקיד ציבורי, מוציאים אנטי-הליכוד מהמגירה את שמו של נתן שצ'רנסקי.

המציעים את שצ'רנסקי לתפקיד ציבורי כלשהו יודעים היטב שקשה מאוד לתקוף אותו, מכיוון שאנחנו הפכנו אותו במרידינו כמעט לסמל לאומי. הם משתמשים בשמו כבקלף בטוח, המוגן מפני ביקורת ציבורית.

לפני זמן-מה הציע סגן-שר-החוזר, ביבי נתניהו, למנות את שצ'רנסקי כשגריר מדינת-ישראל באו"ם. הרעיון היה כלי-כך מגוחך, שפרט לשניים-שלושה עיתונאים מהימין, שתמכו ברעיון, איש לא התייחס אליו ברצינות.

הרעיון היה מגוחך מפני ששצ'רנסקי הוא חסר ידע וניסיון בשטח הבינלאומי, וחסר ידע אלמנטרי בחיי היום-היום במדינת-ישראל. הוא נשפט בכרית-המועצות כאשמה של ריגול לטובת ארצות-הברית, והוא אף הוחלף במרגל של ארצות-הברית. רק בראש עקום יכול היה לצמוח רעיון מינויו של שצ'רנסקי כשגריר באו"ם.

עכשיו שוב עלה הרעיון למנות את שצ'רנסקי לתפקיד רם — תפקיד יו"ר הסוכנות היהודית, במקום שימחה דיניץ. הרעיון עלה בראשו של ח"כ מיכה קליינר, יו"ר ועדת-הקליטה של הכנסת.

שוחחתי עם נתן שצ'רנסקי בארץ פעם-פעמיים, ולא יכולתי להתרשם ממנו לטובה. הוא עשה עלי רושם של איש

ביבי נתניהו הציע למנותו כשגריר ישראל באו"ם.

מיכאל קליינר רוצה למנותו כיו"ר הסוכנות היהודית. אבל

עם כל הכבוד לשצ'רנסקי,

מבולבל, ללא דיעות מוגדרות וברורות, מגמגם גם במחשבותיו. למרות הרושם הזה, אין לי שום דבר נגדו אישית. אך הרעיון למנותו כראש הסוכנות היהודית נראה לי מגוחך עד כדי כך שאפילו עצם העלאתו גורם נזק לתרומת הכנסת, שם הועלה הרעיון, לכלי-התיקשורת, המרווחים עליו ברצינות, ובכלל למדינת-ישראל.

שצ'רנסקי נשפט בכרית-המועצות כאשמת ריגול לטובת ארצות-הברית, וישב מיספר שנים בכלא. לא היה לו ידע מיוחד, בהשוואה לרבים אחרים, על השילטון, הכלכלה וההיסטוריה של ברית-המועצות.

ככלא ניהל מיספר שיחות עם סוהרים בדרג-גבוה, וכאשר שוחרר מהכלא יצא ישירות למערב. בו כיום הפכו גורמים מסויימים את שצ'רנסקי למומחה לענייני ברית-המועצות. החלו לשאול לדעתו לגבי נושאים סובייטיים. שצ'רנסקי ענה ללא היסוס ובביטחון מלא על שאלות שגם מומחים ברמה גבוהה לא היו מעזים להשיב עליהן.

לפני זמן-מה נשאל שצ'רנסקי על מהות השינויים בכרית-המועצות (הפרסטריוקה היתה אז בחיתוליה). שצ'רנסקי,

מתן האשרות הישראליות ליהודים הרוצים לצאת ושאנם עולים ארצה.

קליטתו של נתן שצ'רנסקי בארץ היתה קליטה רהילוקס. איני מתרעם על כך. למי שסבל הרבה מגיעים תנאים טובים יותר מאשר למי שסבל פחות. מה שמראיג אותי הוא שהאיש לא עבר חבלי-קליטה בכלל. הוא לא עבר בארץ ולוא יום אחד, אבל הפך במהרה, ולמרבחה-הפלא, מומחה לענייני קליטת-עולים, ומתבטא בכל הזדמנות על קשיי הקליטה ובעיותיה.

אי-אפשר לקחת משצ'רנסקי זה את היכולת לשחות בכמים העכורים של הפוליטיקה הישראלית. ביקורת הוא אומר בחצי-פה, ורעיונות הוא מביע בצורה שאינה מרגיזה את הפוליטיקאים, העומרים אחריו.

הוא פגש אישיות פלסטינית ממוחזר-ירושלים — הוא, הקורא לעצמו אחד מאנשי קבוצת סחרוב ז"ל — נסוג מייד והודיע בטלוויזיה שביטל את הכל, מכיוון שלא ידע שפלסטיני זה מזוהה עם אש"ף.

יש גורמים המעוניינים מאוד בהחזקת שצ'רנסקי בתפקיד ציבורי. עליידי כך שנותנים לו את הזכות הבלעדית לשמש כנציג יוצאי ברית-המועצות, הם מנצלים את תמימותו, את

אין לו מושג לא על ברית

המועצות ולא על בעיות

הקליטה. הקליטה שלו

היתה דה-הילוקס. ליולי

וודלמן יש דיעה בעניין זה.

חוסר-ידעיותו על הנעשה בארץ, ומביעים דרכו את דיעותיהם וסותמים את פיהם של אנשי-ציבור אחרים.

בתימכת אינטרסנטים הוקם גוף הנקרא "פורום ציוני", גוף הרחוק מלהיות דמוקרטי, המתפרנס מרכיבה על סיסמות ציוניות ריקות ונותן פרנסה לפעילי-עלייה למיניהם שהשילטון בוחר בהם להיות לו לעזר. מסופקני אם רבים הצליחו לקבל עזרה ממשית מהפורום הזה, שכראשו שצ'רנסקי. השבוע סיברו הסובייטים לתת לו אשרת-כניסה.

אני מציע לרדת מהרעיון המזוה למנות את שצ'רנסקי לתפקיד ממלכתי לטובת שצ'רנסקי עצמו, שהוא עדיין צעיר. יש לאפשר לו להתאקלם בארץ בצורה מעשית, להתחיל לעבוד במיקצוע כלשהו, לחיות בין אנשים פשוטים ועובדים, ולא לרוץ מכנס לכנס ומוועידה לוועידה בכל העולם, ולהפוך לסמל מיקצועי ריק מתוכן, שאין לו שורש בחברה הישראלית. בעוד כמה שנים, כאשר שצ'רנסקי יהיה אחד העם, יפתחו לפניו כל האפשרויות, לא באופן מלאכותי, אלא באופן טבעי.

ד"ר יולי וודלמן

זה לא פלא שקוראים מעריפים לכתוב זה העולם הזה על כל הנושאים תחת השמש ולא על הנושא שבאמת חייב להטריד אותם — מרוע הם אינם זוכים בלוטו (בגללי קלר טווי").

זאת לא בעייה של חוסר אומץ-לב. זאת בעייה של בושה. מה, שכולם יידעו שגם אני משתטה וחושב שאפשר לנחש שש (מתוך 42) אסי היסטור, חיפה

שיא של איחולים

על בקשתו האחרונה של ילד ה"נוטה למות."

נתבקשתי לעזור בעידוד ילד בן שבע, ה"שוכב בבית-יחולים בלונדון והסובל ממחלה ממארת, שהתפשטה למוחו, וימיו ספורים. בקשתו של הילד היא להירשם בספר-השי"איים של יונס בזכות קבלת הכמות הגדולה ביותר של גליות עם איחוליה-הבראה. שם וכתובת הילד:

GRAI SHERGOU, ROYAL HOSPITAL, 66 SELBY ROAD, CARSHALTON, BM6 1 LD, ENGLAND

גבריאל פיט, פתח-תיקווה

המבקשת כדיוק אחד כמוני?

מפני שגובהה 1.60 מטר והמבוקש שלה צריך להיות "לא פחות מ-1.80 מטר" ואני, עם כל מעלותיי, גובהי רק 1.69 מטר.

אולי כדאי לאכוזטית לכדוק אותי, בכל זאת. **חיים גארה**, ראשון-לציון

עבודת לילה

על מטבע-לשון מצוי ("דף חדש", העולם הזה 25.10.89).

כותב נתן זך: "ובעוד אני עושה ימים כלי" לות במוסקוזה..."

סליחה. אין עושים ימים כלילות. ההיפך הוא הנכון. עושים לילות כימים והכוונה, שמונצלים את הלילות לעבודה (או לעשייה כלשהי) על-מנת להספיק מה שלא הספיקו משך הימים, ימי העשייה.

שרית שלף, תל-אביב

בושה שכזאת

על תוכנם של המיכתבים למערכת ("מיכתבים", העולם הזה 22.11.89).

העולם הזה

גרמנית שפה ארוכה

על מילים ארוכות במיוחד בשפה הגרמנית ("הנדון", העולם הזה 15.11.89).

אורי אבנרי עשה לקוראי העולם הזה, בכתבה על עתידן של שתי הגרמניות, הכרה עם המונח הגרמני לאיחוד מחדש: וידרפר איינונון, והוא מציין כי זאת מילה ארוכה בשפה הגרמנית.

אבל זה רק בגלל שאבנרי הוא יוצא גרמניה. אני, כיוצא אוסטריה, בה מדברים גרמנית גם כן, זוכר, מימי ילדותי שם, את המישחק של מציאת מילים ארוכות ואת ההערכה הכללית בה זכיתי כשהעליתי את המילה דוואנשיפפארטסונולשאפט (חברת) הספנות של נהר הדנובה).

ברזנו ברג, קריית-ביאליק

על הגובה

על גבר מבוקש ("אכוזטית יפה", מיכתבים לרותי", העולם הזה 29.11.89).

אני פנוי, נאה, טיפוס ספורטיבי, בלי ערף-מישקל, בלי קרחת וכן 33, אז מדוע אני לא טוב למוכירה האכוזטית, חיפה והחטובה, לא טוב

חתונה אחת פחות

על מציאת פנאי לקידום החזרה בתשובה.

אני דתי, התחלתי לקרוא את העולם הזה ואני מאוד נהנה מן העולם הזה.

אני מצרף מודעה, "עלינו לאזור חילו", שחולקה, כאחרונה, ברחובות בני-ברק. ראו לאן הגענו:

"... תוב גדול על כל שומרי תורה ומצוות, אשר כבוד שמיים נוגע לליבו, לחוק בידקיי הדת ובמיוחד ללמד תועים כינה ולקרוב רחוקים לחיק היהדות. יארגנו כל קהילות ישר אל, כראשות הרבנים או העסקנים, להקריש כל אחד לפחות ערב אחד בכל חודש לצאת לאיזור הקרוב ולבקר במישפחות שהתרחקו מחיי התורה, ולשוחח עימם בידידות מתוך אהבה ולהסביר להם יסודות האמונה ועיקרי המצוות, כל אחד לפי הבנתו, ולעוררם לחזור בתשובה..."

"... אומרים אנו, טרודים אנו ואין לנו זמן להתעסק, אבל לחתונות ולבר-מיצות וכו' כן מוצאים זמן לילך... אם נלך לחתונה אחת פחות, כבר נמצא ערב אחד בחודש לכנוס לאיזה מישפחות באיזור, הצריכין התק"ר בות..."

אריה, בני-ברק